

РЕШЕНИЕ

№ 2260

гр. София, 03.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 14.03.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8145** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Л. О. С., чрез адв. С. О., срещу Решение по т. 2. от Протокол № 10/ 30.05.2017г. на Управителния съвет на Камарата на архитектите в България /УС на КАБ/, с което на жалбоподателят е наложено дисциплинарно наказание „лишаване на проектантска правоспособност за срок от 1 година“.
Изложени са твърдения за нищожност на оспореното решение предвид пълна липса на правно основание за издаването му. Твърди се, че дисциплинарното наказание е наложено въз основа на несъществуващ текст от професионален кодекс на КАБ, какъвто не е бил приеман от ОС на КАБ. По същество се сочи, че жалбоподателят не е извършил „преработка на архитектурно произведение“ по отношение на проекта за основна сграда на НДК. Твърди, че по отношение на заварени случаи на архитектурни проекти, изготвени преди 1993г., приложими е Закона за авторското право и сродните му права, на основание § 6, ал. 1 от ПЗР на ЗАПСП. По аргумент от чл. 3 от ЗАПСП идейния проект не отговаря на дефиницията за „произведение“, доколкото същият не е одобрен от главния архитект на Столична община, съобразно чл. 3, ал. 1, т. 8 от ЗАПСП във вр. чл. 139, ал. 1, т. 1 вр. с 141 и сл. от ЗУТ. Допълнително сочи, че на основание чл. 3, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП собственикът на сградата има право да преработва същата, в който смисъл и да преработва реализирано произведение на архитектурата, каквото по същество представлява сградата на НДК. Моли за отмяна на решението на КАБ.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С. О., който поддържа жалбата на заявените основания, претендира разноски по делото и прави възражение по отношение разноските на ответника.

Ответникът – Камара на архитектите в България се представляват от адв. К. и адв. Й.. В съдебно заседание и писмени бележки молят за отхвърляне на жалбата като неоснователна и претендират разноски по делото.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят Л. С. е член на Камарата на архитектите в България /КАБ/ и е архитект с пълна проектантска правоспособност по смисъла на чл. 7, ал. 5 ЗКАИИП и е вписан в регистъра по чл. 6, т. 1 ЗКАИИП под № 02113 от 2014г.

Видно от договор за обществена поръчка № Т-00182/01.03.2016г. (л. 61-65), сключен между [фирма] от една страна и ЕС А. Т.“ Е., представлявано от арх. Л. О. С. от друга страна, последният е приел да изпълни срещу възнаграждение комплексна услуга - предпроектни проучвания и изготвяне на идеен архитектурен проект за преустройство и адаптация на основната сграда на НДК с обобщени предварителни количествено-стойностни сметки за сумата от 65750 лева без ДДС.

По повод последното пред камарата на архитектите в България е депозиран сигнал с вх. № КДП- 013/23.02.2016г., допълнено с вх. № КДП 031/29.06.2016г., подаден от арх. С. Н., във връзка с нарушаване на ЗКАИИП, ЗАПСП, Методиката за определяне на възнагражденията за предоставяне на проектантски услуги в устройственото планиране и инвестиционното проектиране /Методиката/ и Професионалния кодекс на архитектите, извършени от архитектите на [фирма] /към онзи момент О./, по повод участието на дружеството като единствен кандидат за възлагане на обществена поръчка с предмет „Извършване на предпроектни проучвания и изготвяне на идеен архитектурен проект за преустройство и адаптация на основната сграда на НДК с обобщени предварителни количествено-стойностни сметки“. Твърденията са, че автори на първоначалния проект на НДК за арх. А. Б. и арх. К. К., а носители на авторските права са арх. К. К. и арх. И. Б. (дъщеря на арх. А. Б.). Арх. Л. С. не е контактувал с авторите на проекта и участниците в проектантския колектив, а предложената цена от ЕС А. Т.“ Е. от 65 750 лева без ДДС или 0,56 лв./кв.м. при обявена РЗП 117000 кв.м. е многократно по-ниска от предвидената в Методиката.

Със съобщение изх. № вх. № КДП 033/29.06.2016г., Комисията по дисциплинарно производство /КДП/ на Камарата на архитектите в България /КАБ/ на основание чл.34, ал.2 от ЗКАИИП, жалбоподателят е уведомен, че спрямо него е образувано дисциплинарно производство за извършено нарушение по чл.32 от същия закон и му е даден 14-дневен срок за писмени обяснения или представяне на доказателства. Във връзка с полученото съобщение, в указания срок Л. С. представя становище вх. № КДП-039/18.08.2016г., в което е изложено, че при поставен въпрос за контакт с автора на проекта, възложителят представил становища от Министерски съвет, МРРБ и НДК – Конгресен център ЕАД, съгласно които възложения проект не нарушавал ЗАПСП.

С писмо изх. № КДП-53/23.08.2016г. от С. е изискано в 14 дневен срок от получаването му да представи изходящо от него уведомление до носителите на авторските права на първоначалния проект на обекта на архитектурата „основна сграда на НДК“ за новото възлагане с договор за обществена поръчка

№Т-00182/01.03.2016г., както и данни за това, кога и как е получил съгласие за изготвяне на идеен проект за преустройство. Търсените доказателства не били представени в рамките на определения срок.

В хода на дисциплинарното производство са събрани доказателства относно авторството на архитектурен проект „основна сграда НДК“, от които КДП е установило, че същият проект е изпълнен от колектив с ръководители арх. А. Б. и арх. К. К., като подателят на сигнала арх. С. Н. е участвал в изработката на проекта. На основание чл. 11 от закона за авторските права (отм.) и чл. 8 от ЗАПСП е направен извод, че произведение от двама или повече автори, им принадлежи общо, независимо дали произведението е неделимо цяло или се състои от части, който имат самостоятелно значение, предвид което и Н. притежава авторски права. Установено е още, че Л. С. не е уведомил писмено носителите на авторски права на архитектурен проект „основна сграда НДК“, преди да сключи договор за обществена поръчка №Т-00182/01.03.2016г.

С Решение № 13/13.03.2017г. по т. 1. 1. от протокол № 154/13.03.2017г. на КДП е прието, че арх. Л. С. не е изпълнил задължението си по 1л. 24 от Професионалния кодекс на КАБ, което представлява дисциплинарно нарушение по см. на чл. 32 от ЗКАИИП, за това, че в качеството си на управител на управител ЕС А. Т.“ Е. е сключил договор за обществена поръчка № Т-00182/01.03.2016г., преди писмено да уведоми носителите на авторските права на първоначалния проект на същия обект на архитектурата за новото възлагане, както и че не се е информирал от своя възложител за евентуални неуредени отношения, свързани с авторските им права и не е направил всичко необходимо и зависещо от него за уреждане на тези взаимоотношения. На основание чл. ал. 36, ал. 1, т. 4 от ЗКАИИП е направено предложение на Управителния съвет на КАБ да наложи на арх. Л. С. дисциплинарно наказание – лишаване от проектантска правоспособност за срок от 1 година.

На основание горното и решението на КДП, Управителният съвет на КАБ е постановил оспорваното решение, обективизирано в т. 2 от протокол № 10 от 30.05.2017г., с което на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „лишаване от пълна проектантска правоспособност за срок от една година.

Жалбата е подадена в законоустановени преклузивен срок, от лице – адресат на акта, поради което съдът намира същата за ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения :

С оспореното решение на жалбоподателя се налага дисциплинарно наказание „лишаване от пълна проектантска правоспособност“ за срок от една година.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗКАИИП управителният съвет на КАБ се състои от председател, 10 членове и председателите на регионалните колегии на съответната камара. В процесния случай не е спорно между страните, че към датата на постановяване на оспорваното Решение УС на КАБ се е състоял от 39 членове – 11 избрани от Общото събрание и 28 председатели на регионални колегии.

Производството по налагане на дисциплинарни наказания на членовете на КАБ е подробно разписано в Глава VII, чл. 31 – 36 от ЗКАИИП и в чл. 41 – чл. 46 от Устава на КАБ (приет на Учредителното събрание на 19 и 20 септември 2003 г., изм. и доп. от ОС на КАБ от 01 и 02.06.2007г.). В чл. 35, ал.1 УС на КАБ императивно е установено, че решенията за налагане на дисциплинарни наказания се приемат от УС с квалифицирано мнозинство – повече от половината от общия брой на членовете му. Идентична е и разпоредбата на чл. 42, ал.6 на Устава на КАБ. Следователно за да е

валидно, решението на колективния орган за налагане на наказание по чл. 36 ЗКАИИП следва да е подкрепено най-малко от 21 (двадесет и един) от членовете на УС. Видно от оспорвания административен акт (л.29-33) процесното решение е прието с гласовете на 24 от членовете на УС, които са гласували "за" от общо 39 члена.

По отношение на изискуемата от закона форма, съдът приема, че оспореното решение съдържа задължителните реквизити посочени в чл. 59 от АПК. Непълните фактически и правни основания за издаването му се допълват от изложените в Решение № 13/13.03.2017г. по т. 1. 1. от протокол № 154/13.03.2017г. на КДП.

В хода на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на настоящия жалбоподател. Спазен срокът за образуване на дисциплинарно производство по чл. 33, ал. 3 ЗКАИИП, съгласно който дисциплинарното производство се образува не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Това е така, тъй като нарушението е открито тогава когато органът е събрал нужните доказателства /арг.от Р-862/03.02.2004. на ВАС, по адм.д.№ 10918/2003г./. В конкретния случай производството е образувано в едногодишния срок от извършване на нарушението.

След образуване на дисциплинарното производство и съгласно чл. 34, ал. 2 ЗКАИИП комисията е изисквала становище на жалбоподателя, като му е дала възможност да представя доказателства в своя защита. С. е депозирал на няколко пъти възражения, вкл. е искал спиране на производството с оглед допълнително представяне на доказателства. Изслушан е бил и пред УС на КАБ, видно от съдържанието на Протокол № 10/30.05.2017г. (л. 19).

След получаване на становищата от жалбоподателя относно вмененото му дисциплинарно нарушение е взето решение за налагане на дисциплинарно наказание. Комисията по дисциплинарно производство се е произнесла с решение в едномесечен срок от образуване на производството – 15.02.2017г., съгласно чл. 34, ал.3 от ЗКАИИП. Спазен е й срока по чл. 35, ал. 1 от ЗКАИИП, задължаващ УС да вземе решение в тримесечен срок от внасяне на предложението на КДП за налагане на дисциплинарно наказание.

Правилно е приложен и материалния закон.

Разпоредбите, на които административният орган се е позовал административният орган предвиждат, че архитектът няма право да сключва договор за проектиране и авторски надзор, преди да уведоми писмено носителя на авторските права на същия проект или обект на архитектурата за новото възлагане. Той е длъжен да се информира от своя възложител за евентуални неуредени отношения по същия проект с друг архитект, и ако има такива, архитектът прави всичко необходимо и зависещо от него за уреждането на тези взаимоотношения (чл. 24 от ПК, ред. изм. 2009г.). Същото представлява дисциплинарно нарушение по чл. 32 от ЗКАИИП – неизпълнение на задължения, вменени от Професионалния кодекс.

Самите възражения по настоящето дело, както и в производството пред КДП се свеждат до това, че липсва задължение за уведомяване, т.к. трети за производството лица (Министерски съвет, МРРБ и НДК – Конгресен център ЕАД) дали уверения, че няма проблеми с авторските права, че били загубени проектите, професионалния кодекс не съществувал, липсвала защита по см. на ЗАПСП по отношение на архитектурния проект, не е била осъществена преработка на същия, както и на

архитектурно произведение.

По делото не се спори, а и от доказателствата се установява, че Л. С. не е уведоми писмено носителя на авторските права на процесния проект „основна сграда НДК“ преди да сключи договор за обществена поръчка № Т-00182/01.03.2016г. Предвид на това, съдът намира, че със сключването на договор, жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.24 от Професионалния кодекс на КАБ и е осъществил състава на чл.32 от ЗКАИИП. Смисъла на тази разпоредба е да защитава максимално правата на носителите на авторското право.

Следователно, без правно значение за случая е дали С. е изпълнил идейния проект по договора за обществена поръчка, дали същият е заверен от главния архитект на СО и дали е преработен проект „основна сграда НДК“ като цяло. За да бъде ангажирана дисциплинарният отговорност на жалбоподателя е необходимо и достатъчно да бъде установено, че е сключен горепосочения договор, без преди това да бъдат уведомени писмено носителите на авторските права. Кой са те се определят от действащата правна уредба към момента на изработване на архитектурен проект „основна сграда НДК“, а именно Закон за авторското право (Обн., бр. 92 от 16.11.1951 г., отм. бр. 56 от 29.06.1993 г.).

Съгласно чл. 11 от ЗАП (отм.) Авторското право върху произведение, създадено от двама или повече автори, принадлежи неделимо на всички съавтори, независимо от това дали колективното произведение представлява неделимо цяло или се състои от части, които запазват самостоятелното си значение. Съавторите определят по взаимно съгласие начина на ползуване и разпореждане с авторското право върху цялото произведение. Според чл. 18 от с.з. авторското право трае през целия живот на автора и петдесет години след неговата смърт. Съгласно § 6, ал. 2 от ПЗР на ЗАПСП Авторските права, придобити до влизането в сила на този закон, се запазват. В тази връзка абсолютно неоснователно е позоваването на § 6, ал. 1 от ПЗР на ЗАПСП и твърдението, че по отношение на архитектурен проект „основна сграда НДК“ е приложим ЗАПСП. Според нормата този закон (ЗАПСП) се прилага и за произведенията, изпълненията, звукозаписите, радио и телевизионните програми, създадени или осъществени преди влизането му в сила, ако не са изтекли предвидените срокове на закрила. В случая е очевидна липсата на прочит на целия текст и привръзката между ал. 1 и ал. 2 на цитирания параграф, от една страна и предходното нормативно устройство – чл. 18 от ЗАП (отм.).

Следва да бъде добавено, че самото позоваване на ЗАПСП, извън контекста на § 6, ал. 2 от ПЗР на ЗАПСП във вр. с ЗАП (отм.) е несъстоятелно за настоящия казус. Без значение за случая е какви права има собственикът на сградата, било по см. на чл. 15, ал. 2 от ЗАПСП, било по Закона за собствеността или по ЗУТ. Само за сведение на процесуалния представител на жалбоподателя, собственикът (възложителя) може да извършва строителни дейности, извън тези по чл. 151, ал. 1 от ЗУТ, само ако са разрешени от този закон (арг. чл. 148, ал. 1от ЗУТ), като дейностите се разрешават (извън тези от VI-та категория) въз основа на проект. Следователно, извършването на дейности по см. на § 5, т. 40 от ДР от ЗУТ, без проект, като част от строителните книжа съгл. §5, т. 36 от ДР на ЗУТ са незаконни – 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. Именно във връзка с последното е разпоредбата на чл. 24 от ПК на КАБ, съгласно която се изисква уведомяване на носителя на авторските права на същия проект или обект на архитектурата за ново възлагане.

Касателно възражението за Професионален кодекс на КАБ съдът намира за

неоснователно. Същият е приет на 26-27 януари 2007г., изм. и доп. 30 април 2015г. и неговите разпоредби са задължителни за членовете на Камарата на архитектите, вписани в регистрите на КАБ, какъвто е Л. О. С., видно от отбелязване на заявление на л. 304. Жалбоподателят е вписан в регистрите при КАБ от 2004г. с № 02113 и до настоящия момент е подържал регистрацията си. Предвид последното съдът възприема като груба небрежност евентуалното непознаване на Професионалния кодекс на КАБ.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената от форма. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно е приложен материалния закон, а жалбата се явява неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 1500 лева, за които е представен списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за реалното им заплащане (л. 355-356). Направено е възражение за прекомерност, което не следва да бъде уважено с оглед сложността на делото и предвид, че са проведени три заседания, поради което съдът намира, че същото е справедливо и обосновано по см. на чл. 36 от Закона за адвокатурата. **Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, Административен съд-София град, II-ро отделение, 28-ми състав**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на жалба на Л. О. С., срещу Решение по т. 2. от Протокол № 10/ 30.05.2017г. на Управителния съвет на Камарата на архитектите в България /УС на КАБ/, с което на жалбоподателят е наложено дисциплинарно наказание „лишаване на проектантска правоспособност за срок от 1 година“, за нарушение по чл.24 от Професионалния кодекс на КАБ /ПК на КАБ/.

ОСЪЖДА Л. О. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Камарата на архитектите в България, с ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ:

